8ste JAARGANG. CURACAO DEN 5n. DECEMBER 1891. N° 414

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

NAAR AANLEIDING VAN

EEN AANSTAANDEN FEESTDAG.

De eerste maand van 1892 belooft een heugelijke te worden voor onze goede "Soeurs de charité." Dan hoopt de Congregatie der Zusters Franciscanessen het gouden jubilé harer vestiging op West-Indischen bodem te vieren. Een halve eeuw.... Als wij een weinig peinzen over den moeizamen arbeid dier Christenvrouwen, en even aandachtig stilstaan voor dat getal *vijftig*—hoevelen harer, rustende onder onze dooden, getuigen luide, dat de last der jaren in de West *dubbel* weegt! — dan vormt zich ons verstand een eenigszins juist denkbeeld van de belangrijkheid van dat feest voor onze hooggeachte, onwaardeerbare Curaçaosche Zusters.

Vijftig jaar! De dichters zijn gewoon de jaren bij een snel vlietenden stroom te vergelijken. Maar in den stroom dezer jaren treft niemand de snelheid: veeleer, veel meer de kalmte, het kristalheldere, de betooverende lichtglans door de zon der naastenliefde over zijn ganschen loop verspreid. Het is een stroom, zooals de groote rivieren in haar benedenloop: de zegen der landen, die zij besproeien.

De lezer merkt misschien aan, dat deze toon voor het preludium van een feest te hoog gestemd is.

Wij, Katholieken, worden spoedig geestdriftig, als er sprake is van Soeurs. De Katholiek ziet in de Liefdezuster een ideaal, een verheven voorbeeld, een heilige. Hij leest of woonde bij, dat het woord eener eenvoudige non vermocht, waartoe priesterlijke kracht te kort schoot, zonder er zich over te verwonderen. Hij weet, dat God het zwakke en nederige uitverkiest.

Daarenboven, wat hebben wij groote verplichtingen aan die vrome vrouwen wier naam tot de eerste behoorde, die wij met vertrouwelijkheid uitspraken en wier beeld onze kindsche jaren als een heilige erfenis nalieten aan rijperen leeftijd, waarin bij het duister van eigen tekortkomingen de stralenkrans, die het omgaf, al sterker begon te lichten.

Wat de Katholieke jeugd naar ziel en lichaam aan de Soeurs te danken heeft, vermag ook de welsprekendste erkentelijkheid maar flauw uit te drukken.

Duizend redenen voor één, om de katholieken van Curaçao met blijde belangstelling en vurige verwachting de opkomst der feestzon, die onze Zusters met gouden stralen zal omglansen, te doen begroeten! Duizend voor één, om, nu heur nadering al de kimmen kleurt, onze dankbare blijdschap stem te geven.

Onbillijk evenwel zou het zijn, hier enkel te spreken van Katholieken, onbillijk in hooge mate. Want er ligt in het minst geen overdrijving in de bewering, dat alle gezindten de Sœurs de Charité eeren en hoogachten. Al de jaren sedert de komst der Zusters alhier bezetten leerlingen van allerlei richting de banken harer schoollokalen. Zelfs, al bestond er elders goede gelegenheid, ja, wat Curaçao aangaat, spijt de aantrekkelijkheid eener spikspliternieuwe openbare meisjesschool. Dat zijn onloochenbare bewijzen van vereerend vertrouwen en hoogachting.

Dit verschijnsel is overigens niet eenig onder ons, maar wordt in alle landen en werelddeelen opgemerkt. De verklaring ervan is niet moeilijk te leveren. De andersdenkende moge bij zijne bewondering der Zusters een anderen maatstaf aanleggen dan de Katholiek, hij moge eene hoffelijke toegeeflijkheid ten toon spreiden, waar de bewondering van den geloovige eerbied wordt, ook hij kan den Sœurs de schatting zijner hoogachting niet onthouden, omdat hij in haar het ideaal ziet der vrouw: eene toewijding, eene zelfverloochening, eene zelfopoffering, waarvan de indruk samensmelt met de aangenaamste herinneringen zijner kinderjaren en die vaak het beeld eener onvergetelijke Moeder voor het oog zijns geestes toovert. En heeft allicht bij sommigen hun jeugd het hart van zulke rijkdommen leeg gelaten, dan is het de adel der menschelijke natuur die zich getrokken gevoelt tot die van de wereld afgezonderde kloosterlinge, die zich velerlei genietingen ontzegt, om zich des te onverdeelder aan anderen te kunnen wijden.

Wij zullen dan ook der waarheid in deze hulde doen en sluiten met de verzekering, dat geheel Curaçao, Bonaire en Aruba, zich verblijden in het vooruitzicht van den gulden Januaridag en één algemeenen wensch vormen, dat onze hooggewaardeerde Soeurs haar gouden jubileum in ongestoorde en hooge vreugde mogen vieren.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Op zijn reis naar de beneden-distrikten deelde Mgr. H. A. M. Joosten in de parochie van den H. Joseph te Barbe den 17 November aan 215 kinderen, waaronder eenige volwassenen het H. Vormsel toe; en den 19den aan 100 kinderen in de parochie van den H. Petrus, te Westpunt.

Men verneemt dat het Gouvernement aan den heer *A. Ugueto* vergund heeft, een telefoon aan te leggen op het eiland Curaçao, dat hij, naar men zegt, bij welslagen wellicht in verbinding zal brengen met het eiland Aruba.

Een vermakelijk ingezonden stuk, is hierover te lezen in de *Cur. Ct.* die gisteren namiddag verscheen. Dit stuk wordt onderteekend door: *een vriend van* VOORUITZICHT!

Van de bovenwindsche eilanden vernemen wij, dat de verslagenheid bij den dood van den ZEW. Pater J. Onderwater, Pastoor van St. Martin, algemeen en de blijken van deelneming zoowel van volk als van de overheid op alle eilanden menigvuldig waren. Zoo liet de Gezaghebber van Saba den 23 November ll. een plechtigen lijkdienst doen tot de zielerust van den te vroeg verscheiden priester, waarbij hij zelf, met de voornaamste ambtenaren en een aantal andersgezinden tegenwoordig was.

De heeren Mr. Th. Nuyens, Anton Leon en W. G. F. Hellmund, die met den heer W. E. Boyé laatstelijk tot leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid gekozen waren, hebben voor die benoeming bedankt; zoodat den 16 Dec. a. s. in de Raadzaal van het Raadhuis een nieuwe keuze zal moeten plaats hebben.

Van 9 tot 12 ure des middags kunnen de stembriefjes worden ingeleverd.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Andries Ciridongo, H. N. Cockfield, N. I. Curiël, John Anson Dawes, Joas Franco Rodriques Belen de Descalvado, Alfred Sosa de Nuñez, John Hendrik da Costa Gomez, Angel B. Fernandez, Anjel Fernandez, Richard Huiese, Rosalina Henriquez, Nivaroso S. Henriquez, Julia P. Naar, Clentis Naar, Jose de Jesus Paris, Eduardo Willems, The Perseverance Lodge of M. Masons N°. 104.

BUITENLAND.

Rome.—De *Courrier de Bruxelles* maakt de stukken openbaar, door PiusIX vastgesteld voor de verkiezing van een Paus.

Bij de Bulle *Consultari* is bepaald, dat bij den dood van een Paus, de te Rome aanwezige kardinalen dadelijk bij meerderheid van stemmen moeten besluiten, of het Conclaaf te Rome of buiten Italië zal worden gehouden. Wordt voor Rome besloten, dan zal het Conclaaf evenwel buiten Italië verlegd worden bij den eersten aanslag op de vergadering of de personen, hetzij van overheidswege, hetzij van particulieren. Het conclaaf kan geo-

FEUILLETON.

Eene beklimming van den Vesuvius.

Het gezicht naar den top van den berg was schoon; om zich heen de zware grijze massa's asch en lava, nu en dan gebroken door een stuk, dat de roode kleur van den gloed behouden had. Naar mate men meer in de hoogte keek, werd de afscheiding tusschen de asch en lava onduidelijker, en kon men slechts zwartgrijze en zwartbruine strepen onderscheiden. Dicht bij den top zware dampen, uit den wand opstijgende, en heel in de hoogte de dikke rollende witte rook, nu en dan wat geel getint door de zwavel en asch, die er in vermengd werden.

Het kleine pluimpje van verre was nu een onzaglijke, kronkelende kolom geworden, die statig uit den krater opsteeg, doch spoedig door den wind werd omgebogen en zich op een grooten afstand in een nevel verloor. Het geheel was prachtig en vooral buitengewoon! men zag dit alles, maar men had tevens een bewustzijn dat men zich geen rekenschap daarvan kon geven.

Het was reeds 5 uur geworden, zoodat wij niet te veel tijd mochten besteden aan dit prachtige schouwspel. Nog 40 minuten klimmen wachtten ons en niet de gemakkelijkste. Dicht bij den top begon de grond merkbaar warm te worden, en uit verschillende sponsachtige gedeelten stegen wolken stoom in de hoogte. Op den top gekomen, bevonden wij ons in eene duivelachtige omgeving. Aan alle kanten om ons heen stegen nu dampwolken omhoog, op korte afstanden van elkaar waren kleine gaten in den grond, waaruit een benauwde zwaveldamp opsteeg; de randen dezer gaten waren geheel geel gekleurd, en bij verschillende openingen toonden gele strepen den weg, dien de zwaveluitstortingen genomen hadden.

Op den top verhief zich nog een kleine kegel van 30 meter hoogte en 70 tot 80 meter doorsnede, die den eigenlijken krater vormde. De geheele top was warm, op sommige plaatsen zelfs zóó, dat men de warmte door de schoenen voelde. Te midden van eene benauwde zwavellucht en dampwolken beklommen wij den kleinen kegel, die geheel uit stof en zwavel bestond; dikke gele strepen daalden langs alle kanten af, en overal steeg de zwavel uit kleine gaatjes op; de damp maakte somtijds het ademen zeer moeilijk, en gaf vooral aandrang tot hoesten.

Doch, wat wij daarboven zagen beloonde al onze moeite. Wel maakte een angstig gevoel zich van ons meester, maar het schouwspel, zoo wild, zoo woest en zoo ontzaglijk, was onwederstaanbaar boeiend. Geen 20 meter hooger was de vulkaan aan het werken. De kanten van den kegel waren van binnen eerst steil afloopend, en zoover wij zien konden op eene diepte van 5 meter glooiend. De binnenwand was bezaaid met zwarte, gele en roodgloeiende stukken, alles rookende. Uit het hol kwam de rookkolom, zoo dik als de heele opening, met ontzettende vaart al rollende en wentelende opstoomen; beneden hoorden wij een geluid van den krater, dat eigenlijk bij niets te vergelijken is; het meest deed het mij denken aan het geluid van invallende muren bij eenen brand, maar honderd maal zwaarder.

Telkens hoorde men een opborrelen en daarna een verschrikkelijken plof, alsof zware massa's onder gekraak en gedreun naar beneden stortten, doch ook telkens wanneer men de instorting hoorde, volgde er eene ontploffing, en gloeiende stukken, ter grootte van twee vuisten, werden en 50 meter hoog in de lucht geslingerd onder eene machtige ontsnapping van rook. Nu en dan, als de wind in den rook viel of eene ontploffing wat sterker was, konden wij door de rookmassa een vreeselijken vuurgloed zien, die aan alle kanten vonken uitspatte; en één oogenblik zag ik zelfs een gloeienden kolk, waarin alles door elkaar borrelde.

Afgrijselijk, maar prachtig was dit gezicht. De samenvoeging van de eigenaardige kleuren: zwart, geel en roodgloeiend, de kolommen witte, opstijgende rook, nu en dan geel of rood getint, het vreeselijke geborrel en gebulder en de vuurregens na elke ontploffing vormden een geheel, dat onbeschrijfelijk angstwekkend en aangrijpend was, vooral als men bedenkt, dat men niets anders kon zien, daar de rondom ontsnappende rook en zwavel alle uitzicht beletten en de vuurregen het noodzakelijk maakte voortdurend voor zich uit te kijken. De dampen en zwavel veroorzaakten eene belemmering in de ademhaling en maakten alles, de huid, de kleeren, zoo klam, dat ons onwillekeurig eene rilling van koude en ontzetting in die helsche om-

pend worden, zoodra de helft der kardinalen plus één aanwezig is.

Een maand voor zijn dood heeft Pius IX nog een *Regula* vastgesteld, die 32 artikelen bevat en in het Italiaansch gesteld is.

Daarin worden o. a. de strengste voorzorgsmaatregelen voorgeschreven: dat geene regeering invloed kan uitoefenen op de keuze der kardinalen; dat onmiddellijk na den dood des Pausen door den kardinaal camerlengo acte van souvereiniteit worde gedaan door het apostolisch paleis in bezit te nemen, hetwelk hij niet meer mag verlaten; dat ingeval van overweldiging de deuren zullen gesloten worden, die men desnoods zal laten stukslaan, om van die gewelddaad kennis te geven aan de mogendheden; de eedsaflegging aan den nieuwen Paus en de hernieuwing van alle protesten zullen aan alle regeeringen worden bekend gemaakt, ook aan die waarmede de H. Stoel nooit betrekkingen gehad heeft, of waarmée die betrekkingen onderbroken zijn.

Duitschland. — De verdeeldheid en twisten onder de sociaal-democratische partij in Duitschland nemen in scherpte en omvang toe. Toch heeft Liebknecht na het congres van Erfurt in zijne *Vorwärts* geschreven, dat de eendracht in den boezem der socialistische partij volkomen is. Dat is den draak steken met iedereen.

Nadat er vijf dagen lang te Erfurt tusschen de groote heeren der partij en de radicale jongeren was gestreden, nadat er vervolgens tusschen Bebel en Vollmar getwist was, en men elkaar wederkeerig verketterd had, werden de beide laatste dagen van het congres gebruikt om lofredenen te houden op den schitterenden uitslag van het congres en de heerlijke toekomst van het socialisme. En dat geschiedde, terwijl Werner en Auerbach ondertusschen te Berlijn een tegencongres hadden belegd, waar Bebel, Singer, Liebknecht *e tutti quanti* voor tyrannen en uitzuigers der partij werden uitgemaakt. Vooral de algemeene secretaris der partij, Fischer, die een salaris van 3000 mark trekt, had het hard te verantwoorden. Hoe die man, riep Auerbach uit, nog durft partij kiezen, is onbegrijpelijk; hij leeft op ons aller kosten en steekt onze contributie evengoed in den zak als die der anderen. Werner's orgaan, *die Volkstribüne*, verklaart in een zijner laatste nummers niets minder, dan dat "Fischer is een ellendige en schandelijke lasteraar."

Reeds op hunne eerste bijeenkomst waar ruim 1200 Berlijner socialisten hen toejuichten, hebben de „jongen" meer dan 2300 mark bijeengebracht als eerste fonds ter organisatie van eene „partij der ware socialisten". Daarenboven hebben zij den steun gevonden van twee socialisten, bekend staande als redenaars, die zich met Bebel kunnen meten, wat betreft het gemak van spreken, en die hem in kennis en ontwikkeling verre overtreffen: het zijn de journalist Schwetzer en dr. Wille. Deze heeren, die door Liebknecht, Bebel en Singer wegens hunne bekendheid in de schaduw werden gesteld, vinden het thans een goede gelegenheid, om zich zelven eens op de eerste sporten te brengen.

— Vrijheer Von Schorlemer Alst, den bekenden Centrumsman, is door keizer Wilhelm de onderscheiding verleend der benoeming tot lid van het Pruisische Heerenhuis. Deze verheffing (dezelfde als toekenning van peerschap in Engeland) zou vrijheer Von Schorlemer voor een goed deel te danken hebben aan zijn optreden ten gunste der triple-alliantie.

— De Berlijnsche politie heeft als verdacht van den moord op Hedwig Nitsche aangehouden zekeren Ernest Schulze, een Pruis, kantoorbediende zonder werk. De vrouwen, die den moordenaar Zondagnacht met de vermoorde in de Holzmarktgasse gezien hebben, verklaren eenstemmig, dat Schulze de man is. Schulze heeft zich reeds herhaaldelijk in zijne verklaringen tegengesproken; hij werpt schuwe blikken om zich heen en siddert hevig. Hij houdt vol, dat hij onschuldig is, en beweert Zondagmiddag naar Spandau geweest te zijn en bij zijne terugkomst van het station rechtstreeks naar zijn kosthuis te zijn gegaan. Zijne kostvrouw getuigt, dat hij 's avonds half twaalf reeds is thuis gekomen, of hij later echter weer uitgegaan is, weet zij niet. Bloedsporen zijn niet op Schulze's kleederen gevonden. Er zijn nu rechercheurs naar Spandau gegaan, om te onderzoeken, of Schulze daar Zondag werkelijk geweest is.

— De verdenkingen tegen Schulze, als zijnde de vermoedelijke vrouwen moordenaar, worden zwaarder. De moordenaar droeg bruine handschoenen en een bruine overjas. In Schulze's bezit zijn bruine handschoenen gevonden. Hij is zonder overjas, volgens getuigenis zijner kostvrouw, thuisgekomen, terwijl gebleken is, dat den ochtend na den moord een persoon in een herberg eene bruine overjas aan een kellner verkocht heeft voor de som van 3½ mark. Het uiterlijk van dien persoon komt volkomen met Schulze's signalement overeen. Schulze beweert, thuiskomende, met de zoons zijner kostvrouw te hebben gesproken, maar dezen verklaren stellig, dat dit onwaar is, en de kostvrouw getuigt, dat Schulze buiten adem thuis kwam (twee vrouwen hadden den moordenaar vervolgd) en den geheelen nacht zeer onrustig was.

Wurttemberg.—De dood van den koning van Wurttemberg is voor Pruisen een feit van meer belang geweest, dan men wel zou denken. In hofkringen was het niet onbekend, dat de verhoudingen tusschen Berlijn en Stuttgardt tamelijk koel waren wegens de sympathieën van het Wurttembergsche hof jegens Rusland.

Deze neiging vond hare oorzaak in den invloed der koningin, eene Russische grootvorstin van geboorte. Nooit heeft koningin Olga, in weerwil van alle daartoe aangewende pogingen, een voet te Berlijn willen zetten. Koning Karel bemoeide zich zeer weinig met de regeering, en zijne gemalin maakte daarvan gebruik, om hare overtuigingen op den voorgrond te plaatsen. Zoo wilde zij in 1870 met alle kracht verhinderen, dat Wurttemberg deel zou uitmaken van het Duitsche keizerrijk, maar in deze heeft zij toch voor het ministerie moeten bukken.

Met het overlijden van koning Karel is zijne gemalin op den achtergrond geschoven, en moest zij plaats maken voor den nieuwen koning Wilhelm, een achterneef, op wien zij allen invloed mist. De nieuwe souverein, die als prins langen tijd te Berlijn heeft gewoond, waar hij overste van een huzarenregiment was, is een warm aanhanger van het Pruisische regeerstelsel. Hij begint zijn koningschap met eene kenmerkende daad, die met de tot dusver gevolgde gedragslijn van het Stuttgardter hof zal breken; koning Wilhelm zal nl. met zijne gemalin een bezoek aan het Duitsche keizerpaar gaan brengen.

Na het vorenstaande zal de korte vermelding van de Duitsche bladen duidelijk zijn, die aan de kennisgeving van het voorgenomen bezoek toevoegen: „Te dier gelegenheid zal het verschil van gevoelens, dat tusschen beide hoven op sommige punten bestond, worden geëffend." En te verwonderen is het niet, bij zulk een ommekeer van zaken, dat uit Stuttgardt bericht wordt: „De koningin-weduwe is voornemens, zich voor onbepaalden tijd naar St.-Petersburg te begeven."

Waarschijnlijk staat ook met deze quaestie het bericht aan de *Daily Chronicle* in verband, volgens hetwelk keizer Wilhelm voornemens is, de uniformen van het leger te doen veranderen. De sluitende uniformjas met staande boord zal door een ruimer kleedingstuk met liggende kraag worden vervangen, waarvan tevens de opzichtige kleuren worden weggelaten; ook de befaamde punthelm zal voor een ander hoofddeksel plaats maken.

Pruisen zou, zooals men weet, gaarne alle Duitsche Staten naar één model vormen. Wilhelm I en Bismarck trachtten dit naar Pruisisch model te doen. Evenwel werd hiertegen o. a. door Wurttemberg en Beieren vooral verzet geboden, die bv. nog hunne eigen legerkorpsen met eigen uniform hebben. Nu hebben er in de laatste weken geruchten geloopen, dat de nieuwe koning van Wurttemberg niet ongeneigd was, over deze leger-quaestie tot eene overeenkomst te geraken. Keizer Wilhelm II, die zeer wel inziet, dat het niet aangaat, Wurttemberg (en misschien ook Beieren, want de wapenschouwing bij Munchen zal hare bedoeling wel gehad hebben) te bewegen, zich in Pruisische livrei te steken, schijnt er nu iets op gevonden te hebben: Pruisen zal ook afstand doen van zijne uniform, en een geheel nieuw model zal voor alle Duitsche Staten worden aangenomen. Dat Pruisen zoover gaat, om zelfs de *Pickelhaube* te laten vervallen, is wel het sterkste. De eischen der nieuwe wijze van krijgvoeren tengevolge der uitvinding van het rookloos buskruit kunnen daarbij zeer goed als voorwendsel dienen.

De vraag is slechts: wanneer zal dit voornemen kunnen worden uitgevoerd? want de verandering van eenige millioenen uniformen zou schatten kosten. Zoo rijk is Duitschland niet.

Engeland.-Omtrent de in de TELEGRAMMEN vermelde ontploffing van een bom in het gebouw der Katholieke en anti-Parnellistische *National Press* te Dublin wordt nader bericht, dat de schok zoo hevig was, dat die op twee mijl afstand gehoord werd. Spoedig wist men, dat de onderste verdiepingen van het gebouw beschadigd waren, en de bom waarschijnlijk dynamiet moet bevat hebben. Uit het onderzoek is gebleken, dat de politie vermoedelijk met opzet werd afgeleid door een schijngevecht tusschen twee mannen van een ongunstig uiterlijk, en men dit oogenblik waarnam om de bom door het venster te werpen. Uit de laatste berichten blijkt niet, dat men de schuldigen op het spoor is.

— Te Cork zijn 300 man troepen gelegerd, om de dreigende onlusten tijdens den verkiezingsstrijd tegen te gaan. Ook het aantal politie agenten is met 300 man versterkt. De heeren Dillon en O'Brien spreken den nationalisten toe uit een carré, door de geheele militaire macht gevormd. De Parnellisten beleggen intusschen meetings in de naastbijzijnde straten, waar zij door de politie bewaakt worden. De conservatieven houden zich voorzichtig buiten den strijd en bewerken in stilte hunne kiezers. Over eenige dagen zal de verkiezing waarschijnlijk plaats hebben.

Michael Davitt heeft van de candidatuur in Kilkenny afgezien. Hij bewaart zijne populariteit voor de algemeene verkiezingen. De nationalisten hebben er den heer Mac Dermott gesteld.

In het Londensche kiesdistrict Strand is tot lid van het Lagerhuis, ter vervanging van minister Smith, dezes zoon, eveneens conservatief, gekozen.

— Sir William Gordon Gumming thans in Schotland vertoevende, heeft aan het gemeentebestuur van Edinburg een protest gezonden tegen "de dolle geldverspilling ter gelegenheid der ontvangst van den hertog en de hertogin van Fife."

Sir Dumming is de luitenant-kolonel der *horseguards*, die op getuigenis van den prins von Wales in het beruchte baccarat-proces werd veroordeeld, en de hertog en de hertogin van Fife zijn een schoonzoon en dochter van den prins. Men heeft dus met eene wraakneming te doen,

---

geving beving. Geen wonder, dat de ouden dit als den ingang van de hel beschouwden.

Terwijl wij boven waren, daalde een man af in den krater om eenige gloeiende stukken lava voor ons te zoeken, daarin een muntstuk te stampen, dat bij verkoeling in den lavawand bekneld blijft. De man verdween een oogenblik geheel voor onze oogen, doch klauterde spoedig weer op, in zijne dik vereelte handen de gloeiende lava dragende, alsof dit niets beteekende. Wij konden niet eens de handen er op houden. De gids vertelde ons, dat dit lavazoeken zeer gevaarlijk was; die gloeiende stukken zijn als vloeibare pap, die verzengen wat zij aanraken. Wanneer zoo'n stuk op het hoofd valt, kan dit zelfs den dood tengevolge hebben, daar het zich dadelijk in het haar vastzet en alles daarop verbrandt. Maar de gewoonte schijnt ook hier weer te kunnen oefenen, ten minste de handen van dien man konden de hitte verdragen.

Ondertusschen begon de duisternis reeds te vallen, waardoor wij des te beter den gloed konden onderscheiden, die telkens den binnenwand verlichtte. Hoe prachtig het schouwspel was, de benauwde atmosfeer en het vergevorderde uur noodzaakten ons den terugtocht te ondernemen. Alvorens hiertoe over te gaan, hielden wij even stil bij een lavagrotje boven op den top, aan den rand van den kleinen kegel. Wij dronken daar den gewonen wijn van den Vesuvius, die waarlijk als heel lekker kan geroemd worden.

Van den top daalden wij, nog steiler dan wij geklommen waren. Wij namen nu den weg door de aschvelden, die zoo stoffig waren, dat wij bij elken stap bijna een meter naar beneden schoven. Wij moesten ons laten glijden van het eene been op het andere, zoodat de stappen ongeveer twee meters groot werden; daar wij echter niet dadelijk vasten voet hadden, doch veelal tot halfweg de knie in de stof zakten, en dan nog stofverschuivingen veroorzaakten, bereikte iedere stap eene lengte van bijna 3 meter. In 25 minuten waren wij dan ook geheel naar beneden gezakt tot de plaats waar de paarden gebleven waren. Dáár was het reeds geheel avond, zoodat gelukkig alle bedelaars verdwenen waren, uitgezonderd één, die met een kleerborstel gereed stond. Men ziet het, de bediening op den berg is uitstekend.

De terugtocht van den grooten kegel naar Torre Annunziata was ook verrukkelijk schoon. De maan scheen zeer helder, de lucht was bijna geheel gezuiverd van de wolken; de krater was duidelijk zichtbaar, en de rookkolom werd telkens door een helder rooden gloed verlicht; de woeste velden, die wij weêr doorreden, waren door de maan nog fantastischer verlicht dan overdag, en de dennen boompjes met de kronen, die langzamerhand weêr opdaagden, schenen als zoovele spoken uit den zwarten grond op te rijzen. De ruinenketen zag men niet meer, maar wel een gordel van lichtjes, die den rand van de baai een feestelijk aanzien gaven. Verscheidene puinen en een kerkhof met cypressen voltooiden het tafereel, dat zulk eene verukkelijke kalme tegenstelling opleverde met de vreeselijke, gloeiende beroering van zooeven.

Een kleine jongen had ons steeds vergezeld om zoo noodig de paarden vast te houden. Hij was bijna niet gekleed, liep met het meeste genoegen op bloote voeten over de puntige lavastukken, en keek ons voortdurend lachende aan met zijne schoone donkere oogen en witte tanden. Op den terugtocht was hij eerst in zijn element en zong met luider stem allerlei Italiaansche liedjes en aardigheden en fantaseerde zelfs een lied, om in vier talen eenen *sou* te vragen. Hoewel een echte straatjongen, kende hij toch reeds zooveel van de vreemde talen om zijne wenschen in dien geest duidelijker te maken.

Onder al deze omstandigheden was de terugtocht van 2¼ uur op een schokkend paard zoo heerlijk, dat wij onwillekeurig zelf gingen meêzingen, en het betreurden dat de tijd zoo vlug voorbijging. Eerst in het station bemerkten wij, dat de maag begon te brommen, daar zij den geheelen dag nog geen voldoend voedsel had gehad. Eene stevige *risotio alla Milanese* verhielp ook dit kwaad, en wij gingen te bed, vol dankbaarheid, dat wij dezen keer niet al te koppig waren geweest, doch ons hadden laten bepraten door het onaangenaamste volk dat er bestaat: de Zuid-Italiaansche straatbedelaars in den vorm van koetsiers, gidsen en anderen.

———o———

en men kan nu van de zijde van sir Cumming den onverzoenlijken oorlog verwachten tegen alles wat den troon slechts raakt.

Belgie.— Verdeeldheid heerscht er onder de anticlericale partij in België. Gingen nog niet lang geleden aan de stembus te Brussel liberalen met radicalen en dezen weer met socialisten samen, deze triple alliantie zal zich bij de algemeene verkiezingen in Juni van het volgend jaar niet herhalen. Tengevolge der quaestie over de grondwetsherziening, welke de liberalen steeds willen verschuiven, terwijl de radicalen en socialisten op hare bespoediging aandringen, is er eene tamelijk diepe klove tusschen de bondgenooten van weleer ontstaan, en hebben de progressisten de doctrinairen losgelaten, om zich geheel en al links te bukken. 't Is nu reeds bekend, dat de radicalen te Brussel in 1892 de liberalen alleen zullen laten staan en hen zelfs in bondgenootschap met de socialisten, met wie zij een gemeenschappelijke candidatenlijst opstellen, zullen bestrijden. De liberale bladen zijn daarmede natuurlijk allesbehalve in hun schik; zij willen hunne partij liever door de radicalen ter overwinning geleid zien. De *Flandre libérale* verwijt in haren angst hare eigen partij nietsdoen en dommeligheid; de *Cronique* roept, dat er maar eene candidatenlijst mag zijn: die der verbonden liberale partijen. Maar dat alles neemt niet weg, dat met het liberalisme precies het tegenovergestelde gebeurt, wat Saturnus deed: het wordt ni. door zijne eigen kinderen opgegeten.

Spanje. — Te Consuegra hebben acht zusters Franciscanessen zich naar China ingescheept. Den 11den ontving men in het klooster de tijding, dat twee zusters in de missie van Chen-si den marteldood hadden ondergaan. De zusters kwamen onmiddellijk in de kapel samen, om het *Te Deum* te zingen, en de acht aangewezen nonnen werden door de overige warm gelukgewenscht met de verheven toekomst, die zij tegemoet gingen.

Ierland.— In Ierland vermeerdert steeds de verdeeldheid tusschen he volk. Michael Davitt heeft de nationalistische candidatuur voor het door sir Hennessy's overlijden opengevallen district North Kilkenny aangenomen. De groote strijd wordt echter gevoerd om Parnell's vacanten zetel voor Cork. Terwijl de Parnellisten daar hun besten man candidaat stelden, namelijk den nieuwgekozen leider John Redmond, laten de nationalisten naar dien zetel dingen een man van niet algemeen bekende politieke beteekenis maar van veel plaatselijken invloed, den boterhandelaar Martin Flavin, hopende langs dezen weg den zetel beter aan de tegenpartij te kunnen ontweldigen. Hoe scherp de verkiezingsstrijd zal worden, bleek toen Dillon en O' Brien, gevolgd door eene menigte nationalisten, Cork binnenreden. De Parnellisten namen de voetpaden in beslag onder voortdurend razen en tieren. Slechts de overtalrijke politie verhinderde vechtpartijen. Later beproefden Dillon en O' Brien het volk toe te spreken, doch vergeefs, daar de kreten: „Moordenaars! Verraders! Lafaards!" hunne stemmen versmoorden. Van deze tweedracht hunner tegenstanders maken de Orangisten, die in Cork tamelijk sterk zijn, gebruik, om de tory candidatuur van kapitein Sarsfield te stellen, en het is te vreezen, dat zij de rol van den derden hond, die met het been wegliep, uit de fabel zullen spelen.

Amerika.— De gevangenissen in den staat Massachusetts zullen weldra lustpaleizen zijn Ziehier, naar een officieel bericht, het dagelijksch menu der boeven:

Bouillon, visch met botersaus, aardappels met uiensaus, gerookt vleesch, appelenmoes, roastbeef met groenten, gort met melk, rogge- en tarwebrood met boter, peperkoek, kaas, pruimen en ander fruit, koffie, thee met suiker en melk, chocolade. Daarbij zorgen de weldadigheidscomité's voor concerten, voorlezingen enz. en verschaffen aan de gelukkige bewoners boeken, bloemen, versnaperingen enz.

— Mark Twain, de Amerikaansche humorist, die thans in Europa reist, heeft zich verbonden, voor het New-Yorksche blad *The Sun* twaalf Europeesche brieven te schrijven. De keus van de stof is aan hem gelaten. Voor ieder van die brieven zal bij een honorarium van 1000 *collars* ontvangen. Dat is dus voor de twaalf *f* 30.000.

Dit is inderdaad een koninklijk honorarium, zooals alleen eene courant kan aanbieden. Het is nog hooger dan dat van lord Randolph Churchill, die voor elk van zijne brieven over zijne zuidafrikaansche reis 100 pd. st. (f 1200) ontvangt.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 28 Noviembre.

Paris.—Morto di lord Lytton a causa grandi sensación. Courant *L'Evénement* ta bisa koe su presencia na Paris tabata un garantía pa paz. Ultima noticianan ta bisa koe e lamantamentoenan na China tabata masja serio; hinter población cristiana di Kinghon, inclusive un pastor belga, a ser asesiná.

Londres.—Den un discurso riba tarifanan proteccionista, marqués di Salisbury ta admití koe comercio inglés ta sufri muchoe, na e momento aki, efectonan di legislación extrangera.

Roma.—Papa ta bai reuni Consistorio dia 14 di Diciembre.

New York.—Tribunalnan Chileno encargá coe e proceso dje lucha den marinonan americano i jioenan di Chili a someté e huicio na Comandante dje crucero americano *Baltimore*. General Peyxoto, nuevo presidente di Brasil, a convocá Congreso pa dia 18 Diciembre.

29 Dic.

Paris.—Den su "Memoria" riba Marina, Mr. Cochery dici koe Francia ta posede 30 acorazado, 26 crucero, 15 aviso i 54 torpedero.

Rumor ta corré koe Samoa ta amenazá pa guerra civil.

Londres.—Conceho hudicial di gobierno inglés ta decidí koe e lei riba piscamentoe na Newfoundland ta contraria na Constitucion dje lugar ayi.

Obispo Carlissle a moeri.

Madrid.— Den un conferencia coe varios diputado cubano, e ministro nobo di colonia a declará su intención di no poné impuesto nobo directo, koe lo él yená e obligacionnan koe Gobierno tin coe colonianan i koe lo él reducí presupuestonan di gasto.

Almirante Montejo a aceptá ministerio di Marina.

Banki di Spanja a contratá un empréstito coe Gobierno di 21,000,000 dollars.

Sr. Canovas, promer ministro, a declará koe e ministerio nobo lo no troca nada den programa político di gobierno.

1 Diciembre.

Paris.—Editor di courant *Le Figaro* lo ta persegui hudicialmente pasobra él a habrí un suscrición pa pagá e multa imponé na arzobispo di Aix.

Enfermedad di príncipe di Wales ta continuá.

Sir Georges Ponell tin intención di establecé un servicio di vapor masjá cannado entre Quebec i Liverpool. E servicio ayi lo ser inagurá promé koe habrimentoe di exposición di Canadá.

Madrid. — Ministro di Colonia ta na conferencia coe varios bankero riba conversión di deuda cubana.

Un decreto real ta concede un subvención na e asociación obrera koe tin pa obheto asistí emigrantenan koe ta bai isla di Cuba.

Fuerte inundación na Córdova: no tabatin ningun degracia personal.

2 Dec:

Paris.— Cámara di diputado: e enmienda koe ta atacá e tratado coe Dahomey a sali rechazá pa 383 voto contra 108. E tratado i e crédito na favor di rei a ser votá coe grandi mayoria.

Zar di Rusia i Sultán di Turquia a mandá otro mensahe amigable.

Rei di Dinamarca ta di visita cerca emperador di alemania na Berlin.

Mr. Berg, presidente di Parlamento danés, a moeri.

Londres.— "*Times*" ta bisá koe e desordenan na China no ta solamente un demostracción contra extranheronan, ma també un proyecto pa toemba dinastia di Mundehoerie. Forza di rebeldenan a derrotá toer tropa imperial na número di 4000: último degueljo ta considerá poco mas ó menos igual na e atrocidadnan cometé pa chinonan.

Madrid.— Esposa di embahador di Estados Unidos a visitá la Reina Regente koe a doenéle un famosa recepción.

3 Dec:

Paris.— Nan ta bisa koe gobierno chino a mandá 7000 homber pa impedi e rebeldenan, riba camina di Pekin, di penetra den stad.

Ponementoe abao 'di trabao di mineronan a caba. Un telegrama di Viena ta anunciá morto di archiduque Henrique; su esposa, baronesa Waldeck, a moeri un dia promer.

Nan ta bisa koe padecimiento di hamber na Rusia a aumentá pa mala administración na e distritonan camina tin carencia.

Rei di Servia ta nombra comandante di cabaljeria rusa.

Nan ta sigurá koe Mr. de Giers lo arreglá, promer él sali di Paris, e condicionnan dje tratado di alianza ofensiva i defensiva coe Francia.

Londres.— Atrobe tin rumor nobo ta circulá riba estado mental di emperador di Alemania.

Madrid. — General Azcaraga, ministro di guerra, ta haci oposición pa reducí presupuesto, tantoe pa Spanja como pa Cuba.

Opinion general ta koe nan lo no logrú tin acuerdo den e géfenan republicano.

New-York.— Un telegrama di Madrid ta bisa koe nan a descubri un fraude di placa na legación di Spanja na Caracas. E antiguo ministro, actualmente na Chili, a ser yamá i toer esnan koe ta compremeté tin di comparecé dolanti di tribunal.

4 Dec:

Paris.— Courantnan francés ta exigí pa kitá arzobispo di Aix.

Nan ta anunciá koe e tratado di comercio entre Alemania i Bélgica ta cerrá.

Un telegrama di Berna ta bisa koe un maquinista, koe nan a kitá fô di su empleo, pa vingéle, a causá un colisión den dos tren; dos hende a moeri i número dje nan heridá ta grandi.

Presupuesto di Italia pa 1892 ta moestra un excedente di 9 miljón.

Londres.— Un telegrama di ministro di Relación Exterior ta contradicí e rumor koe un revolución nobo a reventá na Rio Grande.

Madrid.—Ministro president Canovas a doena di conocé den Conceho di ministro koe ta necesario di reducí presupuesto pasobra e difícit koe tin, ta subi na 20 *miljón dollars*.

New-York. — Según nobo di Valparaiso, e proceso, ocasioná pa e lucha entre población i e marinonan americano, a cabá.

Capitán Bengerchée, dje vapor spanjó "Emiliano," di viaha di Liverpool pa New-York, lamar a sakéle bai fô di riba dek, i él a hogá.

Santiago di Cuba. — Aki i també na Mole St. Nicolas, Cap Haytien i Porto Plata a pasa un temblor di tera.

VERSCHEIDENHEDEN.

Volgens de *Agence libre* heeft de Keizer zijn eersten barbier Kedlich, weggejaagd omdat dezen den baard, dien hij de eer had op het verjaarfeest der Keizerin af te scheren verkocht had.

Kedlich heeft inderdaad aan de leden der hooge aristocratie stukjes van den rossen baard des Keizers verkocht en door dien verkoop groote winsten gemaakt. Men heeft voor die stukjes tot 1000 mark betaald.

Maar Kedlich heeft zoo danig veel haarlokjes verkocht, dat 's Keizers baard er niet zooveel kon bevatten en er waren dus zware vermoedens op de eerlijkheid van den barbier. Na onderzoek heeft men inderdaad bevonden dat verscheidene der geleverde haarlokken niet echt waren.

———

Een werktuigkundige van Chemnitz heeft een stoommachine vervaardigd in een gewone notenschelp.

De middelijn van het drijfwiel is 10 millimeters, de ketel heeft een lengte van 18 millimeters en een hoogte van 6½. Daaruit kan men berekenen hoe klein de andere deelen zijn moeten van de machine, die met spiritus gestookt wordt en zeer goed werkt,

———

In eene zitting van het Correctioneele gerechtshof te Berlijn werd onlangs een vrolijke zaak behandeld. De onschuldige oorzaak van die pret was een kleine vertegenwoordiger van het hondenras die onder geleide van zijn meester de zaal binnentrad en deftig op de bank der beschuldigde plaats nam. Het dier had een belangrijke rol te vervullen: het moest getuigen tegen zijn meester die van dierenmishandeling was beschuldigd. De eigenaar van den hond had het dier uitmuntend gedresseerd en was gewoon er zich mede op de straten, pleinen en restaurants der hoofdstad te vertoonen om het publiek er mede te vermaken.

Onder de kuntsjes der poedel behoorde ook het volgende: op bevel van den meester hield het dier zich dood na te voren tal van angstkreten te hebben geslaakt,terwijl de meester dreigde het met zijn mes te treffen.

Deze vertooning viel niet in den smaak van eene bijzondere sentimenteele dame die den hondenman bij het gerecht aanklaagde wegens mishandeling van dieren.

Voor het gerecht moest thans de hond zijn kunst vertoonen, opdat de rechters zouden kunnen oordeelen in hoeverre hierbij van dierenmishandeling sprake kon zijn. Dat de vertooning aller lachlust opwekte en de eigenaar van den hond vrijgesproken werd laat zich heel goed begrijpen.

———

Zooals bekend is heeft de Keizer van Duitschland zijn vollen baard weder laten afscheren, ten einde de Keizerin, die haar man liever zonder baard zag, op haar verjaardag eene verrassing te bereiden.

Ook in een anderen kring — meldt de *N. R. C.* heeft de verdwijning van dien baard veel genoegen gedaan. In Juni namelijk, had een commissionair te Berlijn voor een firma te Munchen een bestelling van 2300 busten des Keizers aangenomen die den 15 September moesten worden afgeleverd. Zoodra de firma hoorde van een "volle baard" herinnerde zij den commissionair aan de voorwaarde in het contract, dat het bij aflevering moest blijken of de busten goed gelijkend waren. Daar zij natuurlijk waren gemaakt naar een beeltenis zonder vollen baard, was dit voor den commissionair geen kleinigheid. Hij meende evenwel dat naardien de busten in Juni waren besteld, hij zich aan de toenmalige beeltenis kon houden. De firma betwistte dit, en zoodoende werd de zaak voor den rechter gebracht. Men begrijpe dus met welk een genoegen de beide partijen hoorden dat het gelaat des Keizer weder het vorige aanzien had, zoodat de rechtszaak verviel, en de firma haar busten en de commissionair zijn betaling in ontvangst kon nemen.

———

Smokkelaars vinden altijd nieuwe praktijken uit, om hunne waar op ongeoorloofde wijze binnen te loodsen. Zoo is in Amerika een eigenaardig geval ontdekt. Een dame in zwarten rouw, kwam dikwijls uit Engeland te New-York aan en stak dan kort daarna weer den Atlantischen Oceaan over, vergezeld door een Mongoolschen knecht, die aan een gouden ketting een pelikaan geleidde. Daar pelikanen niet in de tarieven der douanen zijn opgenomen, liet men de dame ongehinderd passeeren. Het is uitgekomen dat de deftige dame diamanten smokkelde en die verborg in den grooten snavel van den vogel. Zij moet op deze wijze een bedrag van 30,000 dollars aan diamanten naar Chicago gebracht hebben voor rekening van een firma te New-York, welke beweert niet geweten te hebben hoe de diamanten verhandeld werden.

———

VADERLIJK GEMEENTEBESTUUR.—Proclamatie, aangeplakt bij de heropening

der scholen, in eene gemeente der provincie Luik:

„Bericht aan de huisvaders,

„De heropening der scholen is vastgesteld op....

„Bij deze gelegenheid noodigt het schepencollegie de ouders uit, hunne kinderen naar de school te zenden van den eersten dag af. 't Is slechts de eerste stap die moeite kost; de rest komt van zelf. Er zijn reeds domkoppen genoeg hier en in den omtrek, zonder dat men het getal er van nog vergroote.

„En, neem eens voor altijd wel in aandacht, en vergeet het nooit, dat zonder regelmatig de school te volgen, uwe kinderen slechts ezels zullen worden.

„Men zegge het voort.

„Voor het collegie, enz."

ADVERTENTIEN.

Voor de vele en hartelijke bewijzen van deelneming betoond gedurende de ziekte en tijdens het overlijden van onzen geliefden vader **Isaac P. Dania**, betuigen wij onzen oprechten dank.

Namens de familie
I. P. DANIA Jr.

Curaçao 5 December 1891.

TE KOOP
BY
RENÉ HELLMUND
MET DE LAATSTE BOOTEN ONTVANGEN

Roode en witte Portwijn, roode tafelwijn, Madera, Cherry, Likeuren, Sardijnen, Pruimen, etc., etc.

Curaçao, den 12 Nov. 1891.

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh

Curaçao 29 October 1891.

Boeki nobo di Oracion!!!

Na Otrobanda i na "LA UNION" na Punda, Heerenstraat ariba Pakoes di Señor A. A. Correa, tin di bendé

Un boeki nobo di Oracion,

koe tin pa título:

SAGRADO COERAZON DI HESUS

Edicion nobo, aumentá coe hopi oracion pa varias circumstancias.

Pa poné toer hende na ocasion di coempra un, su prijs ta baratisimo.

Chagrijn pretoe masjar fini coe doosji di carton pa wardé:
10 exemplar á *f* 1.40.
Un boeki sol .... *f* 1.50

Cuero pretoe ordinario coe kantoe di oro:
50 ex. á *f* 0.85
25 ex. á *f* 0.90
10 ex. á *f* 0.95
Un boeki sol.................... *f* 1.—

Tela pretoe coe stampel boenita i kantoe coral:
50 ex. á *f* 0.60
25 ex. á *f* 0.65
10 ex. á *f* 0.70
Un boeki sol.................... *f* 0.75

Tela pretoe coe kantoe blancoe:
50 ex. á *f* 0.50
25 ex. á *f* 0.55
10 ex. á *f* 0.60
Un boeki sol.................... *f* 0.62½

També nos tin di bende carton i tela *fini* pa encuaderna na precio ordinario.

AURELIO ÁLVAREZ.

RODARON POR EL SUELO.

El lunes 24 de Noviembre de 1890 los periódicos americanos publicaron la siguiente noticia:

Mrs. Sarah S. Henster East. 134 Street N 873, Nueva York, se suicidó de un tiro ayer mañana. Era una señora excelente de una posición social elevada y pertenecía á la Iglesia Presbiteriana del Rev. Dr. Ramsey. Tenia bienes y se interesaba mucho en varias caridades públicas y particulares. Desde Julio último habia sufrido mucho de indigestión, que produjo melancolia y después una especie de locura, bajo cuya influencia se quitó la vida.

Hé aquí otra historia menor trágica, aunque de la misma índole. El que la relata lo hace á su modo. Generalmente, dice, tememos á la muerte y sin embargo una vez he querido morir y he aquí el motivo. Hasta la Pascua de 1888 había tenido salud, pero esta época (para antos de alegría) fué para mí de tristeza, languidez y cansancio. Perdí el apetito y me sentia muy mal despues de comer los alimentos más lijeros. Los ojos y la piel tomaron un color amarillo oscuro y la secreción renal parecia sangre. El dolor de estómago no se podia sufrir y con frecuencia duraba sin interrupción de 12 á 14 horas. Algunas veces tenía dolores noche y dia y me ponía tan malo que mi mujer tenía que velarme toda la noche. Siempre estaba malo, me daba tos y arrojaba una flema verde.

A pesar de la ropa de abrigo y de toda clase de comodidades, siempre tenía frio, tiritando como si la sangre se me hubiera empobrecido. No podia tomar alimento sólido; vivia de caldos, preparaciones de leche, etc., y después de cada comida me daban dolores de estómago que no se quitaban con nada.

Poco despues se me desarrolló un picazon por todo el cuerpo como si tuviese envenenada la sangre. El médico de la familia me estuvo asistiendo como cosa de un año. Por su consejo fui á Harrogate á ver á otro médico y á beber las aguas, pero hallándome peor me volví á casa. El bañero de Harrogate y otros me dijeron que tenia la sangre envenenada, lo que nunca habian dicho los médicos. El primero habia dicho que los dolores procedian de piedras en la vejiga de la hiel.

Entonces consulté á un especialista eminente de Manchester, que confirmó lo que habia dicho el otro médico, mas con ninguno me aliviaba.

En este estado lamentable seguí seis meses más y me puse tan endeble que á penas podia andar, y tan delgado que *se cayeron los anillos de los dedos y rodaron por el suelo*. Eran tales los dolores que *deseaba morirme* y uno de los médicos dijo á un amigo mio que no podia restablecerme.

En Agosto del año pasado de 1890, cuando me encontraba peor, me enviaron por el correo un libro de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel. Me decidí á probarlo y mandé por un poco á Lymm á la botica de Mr. Evans. Despues de la primera botella me sentí un poco mejor y siguiendo con este remedio me volvió el apetito y poco á poco me fuí poniendo fuerte. El color se ha vuelto á poner natural y me siento tan bien como he podido sentirme en toda mi vida, á la verdad, tan bien como cuando era niño. Como sin inconveniente alguno toda clase de alimentos y en los últimos tres meses *he ganado* en peso 30 lib. as. Puedo añadir que antes de tomar esta medicina habia cambiado tanto que mis amigos y aún mis discípulos á penas me reconocían. A todo el mundo digo lo que debo al Jarabe de Seigel.

La persona que hace este relato es un caballero de posicion, conocido de todo el mundo en Lymm. No quiere que se publique su nombre, pero el Sr. J. H. Evans, el farmaceutico nombrado anteriormente, atestigua la verdad de cuanto aquí se ha dicho.

Este era un caso grave de indigestion con sus consecuencias naturales. Toda la economía estaba emponzoñada y desarreglada por los ácidos debidos á fermentaciones en el estómago y si no hubiera sido por el Jarabe de Seigel un resultado desastroso se hubiera seguido en muy poco tiempo.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.
Vertrekt van New York....	Oct. 28	Nov. 7	Nov. 18	Nov. 28	Dec. 9	Dec. 19
Komt aan te Curaçao	Nov. 4	,, 14	,, 25	Dec. 4	,, 16	,, 26
Vertrekt van	,, 5	,, 16	,, 26	,, 5	,, 17	,, 28
Komt aan te Pto. Cabello	,, 6	,, 17	,, 27	,, 6	,, 18	,, 29
Vertrekt van ..	,, 6	,, 17	,, 27	,, 7	,, 18	,, 29
Komt aan te La Guayra..	,, 7	,, 18	,, 28	,, 8	,, 19	,, 30
Vertrekt van	,, 11	,, 21	Dec. 2	,, 12	,, 23	Jan. 2
Komt aan te Pto. Cabello	,, 12	,, 22	,, 3	,, 13	,, 24	,, 3
Vertrekt van ..	,, 12	,, 23	,, 3	,, 14	,, 24	,, 4
Komt aan te Curaçao	,, 13	,, 24	,, 4	,, 15	,, 25	,, 5
Vertrekt van	,, 14	,, 25	,, 5	,, 16	,, 26	,, 6
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,, 15	,, 26	,, 6	,, 17	,, 27	,, 7
Komt aan te New-York..	,, 21	Dec. 3	,, [illegible]	,, 23	Jan. 3	,, 13

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Nov. 15	Nov. 26	Dec. 6	Dec. 17	Dec. 27
Komt aan te Maracaibo......	16	27	7	18	28
Vertrekt van	22	Dec. 2	13	23	Jan. 3
Komt aan te Curaçao........	23	3	14	24	4

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao.....	Nov. 15	Nov. 25	Dec. 6	Dec. 16	Dec. 27
Komt aan te Coro..........	16	26	7	17	28
Vertrekt van	23	Dec. 3	14	24	Jan. 4
Komt aan te Curaçao.......	24	4	15	25	5

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di ricibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habri pa haci anotacionnan, Muy Rev. Pastornan por haja cerca

A. ALVAREZ.
Thes. St. Josephs Gezellen Vereniging

Imprenta de la Libreria de A. Bethencourt é Hijos, Curaçao.